

FISCALE ASPECTEN VAN VERPLAATSINGEN

Fiscale aspecten van de woon-werk- en beroepsmatige verplaatsingen

1. DOELSTELLINGEN

Er zijn twee belangrijke factoren die de keuze voor het ene of het andere vervoersmiddel beïnvloeden: **de duur van het traject** en **zijn kostprijs**; daarom is het belangrijk dat we de duurzame modi om ons te verplaatsen **financieel aantrekkelijker** maken dan alleen de auto te nemen.

Het fiscale kader op dit vlak is de voorbije jaren lichtjes geëvolueerd en stelt u, als werkgever, in staat om de keuze voor duurzame vervoersmodi te ondersteunen. In deze fiche lichten we dit specifieke kader toe, zowel langs de kant van de werknemer, als langs de kant van de werkgever. Voor het uitwerken van uw eigen **terugbetalingsbeleid voor kosten gemaakt bij het gebruik van duurzame vervoersmiddelen**, raden we u aan om ook de fiche "De alternatieven financieel ondersteunen" te lezen.

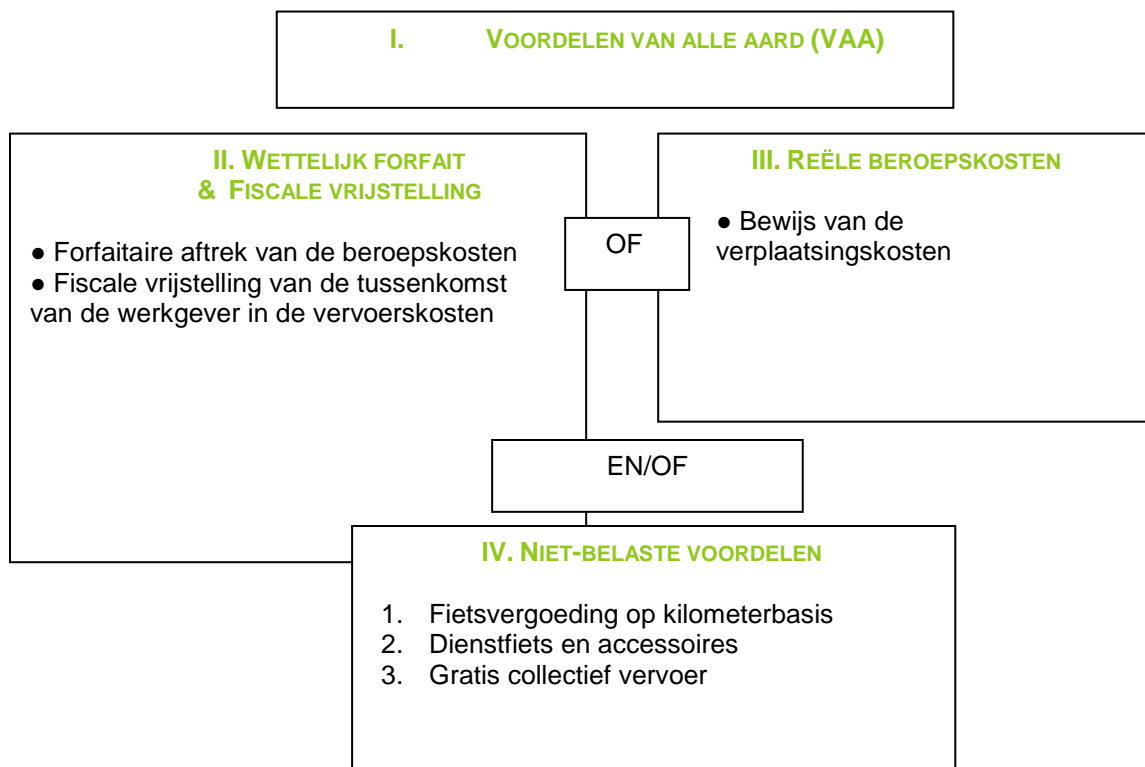
2. FISCALE ASPECTEN VAN DE WOON-WERKVERPLAATSINGEN VOOR DE WERKNEMER

Wanneer een werknemer van een bedrijfswagen geniet, spreken we van een **voordeel van alle aard (VAA)** dat een belasting voor zowel de werknemer als de werkgever met zich mee brengt. De financiële waarde van dit voordeel wordt berekend op basis van de cataloguswaarde, de leeftijd, de brandstof en de CO₂-uitstoot van het voertuig.

Verder bestaan er 2 systemen voor de werknemer om een vermindering van zijn belastbaar inkomen te krijgen op basis van zijn kosten voor woon-werkverplaatsingen:

1. door de toepassing van het **wettelijk forfait** voor beroepskosten, gecombineerd met de **belastingvrijstelling** van de tussenkomst in de woon-werkverplaatsingskosten van de werkgever;
2. door het **bewijs te leveren van de reële beroepskosten**.

Aanvullend op deze twee systemen, kunnen er ook nog **niet-belastbare voordelen** in aanmerking genomen worden, zoals de fietsvergoeding, een bedrijfsfiets, enz.

I. HEFFING OP DE VOORDELEN VAN ALLE AARD

Het betreft hier voordelen die door de werkgever aan de werknemer worden toegekend naast diens loon en die geen terugbetalingen vormen van daadwerkelijk tijdens het werk gemaakte kosten. Hiervoor werden er door de fiscale administratie duidelijke regels uitgevaardigd **om de financiële waarde van deze voordelen te kunnen bepalen met het oog op hun opname in het belastbaar inkomen.**

De financiële waarde van het voordeel van alle aard (VAA) voor de terbeschikkingstelling van een **bedrijfswagen** aan de werknemer¹ wordt geëvalueerd op basis van de cataloguswaarde, de leeftijd, de brandstof en de CO₂-uitstoot van het voertuig. Voor de formule en de verdere details verwijzen we u graag naar de website van de FOD Financiën.

Als de werknemer naast zijn bedrijfswagen ook een brandstofkaart ter beschikking heeft, dan is het voordeel van deze kaart al inbegrepen in het VAA 'bedrijfswagen', omdat de formule van de catalogusprijs van het voertuig en de CO₂-uitstoot afhangt, rekening houdt met de terbeschikkingstelling van een gratis brandstofkaart.

Wanneer het VAA niet helemaal gratis is, wat betekent dat de werknemer een deel van de kosten van de bedrijfswagen voor zijn rekening neemt, dient deze tussenkomst² afgetrokken te worden van het belastbaar voordeel.

Wanneer de door de werkgever betaalde wagen **enkel en alleen** gebruikt wordt om te carpoolen (georganiseerd collectief vervoer³) dan wordt deze niet belast, zelfs niet op het deel van het traject dat de chauffeur alleen aflegt; hiervoor dienen echter wel bepaalde voorwaarden vervuld te zijn:

¹ Er is sprake van een VAA, indien de werknemer het voertuig voor zowel professionele als privédoeleinden mag gebruiken (voor dienstverplaatsingen of voor woon-werkverplaatsingen.)

² Met uitzondering van de verzekeringspremies die de materiële schade aan het gebruikte voertuig dekken

³ De gebruiksregels van het collectief vervoer en de vergoedingsvoorwaarden moeten het voorwerp uitmaken van schriftelijke collectieve of individuele overeenkomsten tussen de werkgever en elke werknemer.

- Het collectief vervoer moet georganiseerd worden door de werkgever: reglement, controle op de uitvoering en gebruiksmodaliteiten bepaald door de werkgever;
- De werknemer wordt door de werkgever als gebruiker van de wagen aangeduid;
- De wagen wordt enkel in het kader van georganiseerd collectief vervoer gebruikt (geen persoonlijk gebruik) en op het totaaltraject van het woon-werkverkeer dient het carpoolgedeelte te overwegen, d.w.z. minstens 80 % van het traject van de werknemer-chauffeur uitmaken;
- Een reglement legt duidelijk de nadruk op het feit dat het voertuig niet voor andere doeleinden gebruikt mag worden.

II. FORFAITAIRE AFTREK VAN BEROEPSKOSTEN & BELASTINGVRIJSTELLING

1. BEDRAG VAN HET WETTELIJK FORFAIT

Dit systeem **wordt door de fiscale administratie automatisch toegepast** voor belastingplichtigen die niet uitdrukkelijk voor de formule hebben geopteerd, waarbij ze het bewijs dienen te leveren van hun reële beroepskosten. Het forfait wordt berekend als een percentage dat afhangt van de schijf van het bruto-inkomen. Om dit percentage te kennen, klikt u [hier](#).

2. VRIJSTELLING OP HET BELASTBAAR INKOMEN

De tussenkomst van de werkgever in de kosten van woon-werkverplaatsingen wordt beschouwd als een belastbaar inkomen. Voor duurzame vervoersmiddelen worden deze vergoedingen voor verplaatsingskosten echter vrijgesteld van belastingen. **De forfaitaire aftrek van de beroepskosten kan bovendien gecombineerd worden met de vrijstelling van de woon-werktussenkomst voor de verschillende gebruikte vervoersmiddelen⁴:**

- Voor gebruikers van het openbaar vervoer (trein, tram, bus, metro) geldt dat de tussenkomst van de werkgever voor 100 % is vrijgesteld.
- Voor gebruikers van een bedrijfsbus/minibus (door de werkgever of een groep van werkgevers georganiseerd collectief vervoersmiddel) geldt dat de tussenkomst van de werkgever voor 100 % is vrijgesteld.
- Voor carpooling (door de werkgever of een groep van werkgevers georganiseerd collectief vervoersmiddel): het maximale bedrag dat kan worden vrijgesteld, is beperkt tot de prijs van een treinabonnement in eerste klasse voor deze afstand. Als dit vervoer wordt verricht met een auto die door de werkgever gratis of tegen gunstige voorwaarden ter beschikking wordt gesteld, dan is het volledig vrijgesteld, voor zover dit voertuig volledig aan het georganiseerd collectief vervoer is toegewezen. Voor meer informatie, zie [HIER](#) voor de chauffeur en [HIER](#) voor de passagier.
- Voor gebruikers van andere vervoersmiddelen (te voet, step, rollerblades, ...) geldt dat de door de werkgever toegekende vergoedingen vrijgesteld zijn ten belope van een maximumbedrag van 380 € (**behalve als het om een niet-belast voordeel gaat, zoals de fietsvergoeding – zie verder**).

⁴ Deze vrijstellingen zijn alleen van toepassing, als de werkgever daadwerkelijk een vergoeding betaalt voor de woon-werkverplaatsingen.

III. BEWIJS VAN REËLE BEROEPSKOSTEN

In sommige situaties kan het best zijn dat het voor de werknemer fiscaal interessanter is om voor het systeem te opteren, waarbij hij zijn reële verplaatsingskosten dient te bewijzen (wanneer de reële kosten groter zijn dan het wettelijk forfait). Opgelet: in dat geval moet u de realiteit van deze kosten bewijzen en het bewijs leveren dat u ze zelf betaalde. Bovendien kunt u dan niet genieten van de belastingvrijstelling van de tussenkomst van de werkgever in de kosten gemaakt bij het gebruik van duurzame vervoersmiddelen.

Hiervoor vaardigde de fiscale administratie eveneens bepaalde regels uit:

1. **Voor gebruikers van een persoonlijke**, een gezins- of een toegewezen (huur, leasing) **wagen** geldt dat ze 0.15 €⁵ kunnen inbrengen voor elke kilometer die ze daadwerkelijk verrijden tussen hun woon- en vaste werkplaats⁶.
2. **Voor fietsers** geldt dat ze de reële kosten (onderhoud en reparatie) van een fiets die ze voor beroepsmatige doeleinden gebruiken, voor 100 % kunnen aftrekken en dat ze een forfait van 0.22 € kunnen inbrengen voor elke kilometer die ze daadwerkelijk verrijden tussen hun woon- en hun werkplaats. Zelfs bij het aantonen van de aan de fiets gekoppelde reële kosten blijft de kilometervergoeding die uw werkgever betaalt voor het gebruik van een fiets voor woon-werkverplaatsingen, vrijgesteld van belastingen. De fiets is het enige vervoersmiddel waarvoor u de vrijstelling van de ontvangen vergoeding kunt combineren met het inbrengen van de reële beroepskosten.
3. **Voor gebruikers van andere manieren om zich te verplaatsen** (te voet, openbaar vervoer, carpooling, enz.), geldt dat ze 0.15 € kunnen inbrengen voor elke kilometer die ze daadwerkelijk afleggen tussen hun woon- en werkplaats. Voor meer informatie over carpooling, zie [HIER](#) voor de chauffeur en [HIER](#) voor de passager.

IV. NIET-BELASTE VOORDELEN

Ongeacht of een werknemer nu opteert voor een forfaitaire aftrek van zijn verplaatsingskosten of voor het systeem waarbij hij zijn reële kosten dient te bewijzen, in beide gevallen kan hij daarnaast ook nog enkele aanvullende niet-belaste voordelen genieten, namelijk:

1. FIETSVERGOEDING OP KILOMETERBASIS

Aan werknemers kan door de werkgever een financiële stimulans in de vorm van een fietspremie toegekend worden voor hun volledig of gedeeltelijk met de fiets afgelegde woon-werkverplaatsingen (vb: woon-stationverplaatsingen). Deze vergoeding is vrijgesteld van belastingen en sociale bijdragen ten belope van een geïndexeerd bedrag van 0,145 €/km, wat overeenstemt met **0,22 €/km⁷ in 2014**. De werknemer die deze premie krijgt, wordt dus niet belast op het vrijgestelde bedrag. Alleen het deel van de vergoeding dat de 0,22 €/km overschrijdt, is belastbaar.

De vergoeding zelf wordt aan de **werknemer overgemaakt op basis van een verklaring op erewoord**. De premie geldt dus niet voor verlof- of ziekte dagen en het is de werkgever die voor de nodige controle dient te zorgen. Voor de werknemers die op een onregelmatige manier gebruikmaken van de fiets, kan de vergoeding echter ook overgemaakt worden in de vorm van een maandelijks of driemaandelijks forfait (in dat geval is de belastingvrijstelling beperkt tot maximum 380 € per jaar).

Deze vergoeding kan tevens aan bedrijfsleiders worden toegekend.

⁵ Dit forfait omvat alle directe en indirecte kosten in verband met het gebruik van het voertuig voor dit type van verplaatsingen (afschrijving van de wagen, verzekeringspremie, taksen, brandstofkosten, enz.)

⁶ De vaste werkplaats is de plaats waar u uw beroepsactiviteit uitoefent, organiseert, leidt en beheert. Dat kan een kantoor, een fabriek, een werkplaats, een winkel, een praktijk, enz. zijn.

⁷ Inkomsten 2013, aanslagjaar 2014.

Het fiscale voordeel dat een werknemer aldus geniet, kan hij ook cumuleren met een vrijstelling voor andere verplaatsingsvergoedingen, zij het niet voor dezelfde gedeeltes van het traject dat hij bij dit alles aflegt.

Voorbeeld:

Een werknemer doet 4 km met de fiets om zich naar het station te begeven. Daar neemt hij voor 20 km de trein om vervolgens nog eens 2 km te moeten stappen tot aan zijn werk. Als u hem als zijn werkgever een fietsvergoeding toekent (voor 8 km in totaal, want hij legt deze afstand zowel bij het heengaan als het terugkomen af) en ook tussenkomt in de verplaatsingen die hij te voet doet (vergoeding voor 'andere verplaatsingsmodi'), dan wordt hij niet belast op de fietsvergoeding die hij van u krijgt en geldt de terugbetaling van zijn treinticket voor 100 % als vrijgesteld, net als de vergoeding die hij ontvangt voor het gedeelte dat hij te voet aflegt (vrijstelling ten belope van maximum 380 €).

2. BEDRIJFSFIETS EN ACCESSOIRES

Als u, als werkgever, een fiets (met of zonder accessoires) ter beschikking van uw werknemer stelt, dan zal deze handeling niet beschouwd worden als een "voordeel van alle aard" (ook de onderhoudskosten en de parkeer-/opslagkosten niet). De werknemer zal dus niet belast worden op dit voordeel. De desbetreffende fiets wordt daarbij echter wel beschouwd als eigendom van de onderneming. Mocht de werknemer het bedrijf dus verlaten, dan dient hij de fiets terug te geven (of over te kopen).

Dit fiscale voordeel kan ook gecombineerd worden met de niet-belaste fietsvergoeding, zij het uitsluitend voor de woon-werkverplaatsingen. Er zal in dat geval dus geen fietsvergoeding toegekend kunnen worden voor beroepsverplaatsingen.

Opgelet: voor de RSZ gaat het om een voordeel in natura. Als de werknemer de bedrijfsfiets dus mag gebruiken voor zijn privéverplaatsingen, zal de werkgever RSZ-bijdragen moeten betalen in verhouding tot het aandeel van dit privégebruik (op basis van een schatting).

3. GRATIS COLLECTIEF VERVOER

Het gratis door de werkgever ter beschikking gestelde collectieve woon-werkvervoer geldt als een niet-belast sociaal voordeel.

3. FISCALE ASPECTEN VAN DE WOON-WERKVERPLAATSINGEN VOOR DE WERKGEVER

I. VERPLICHTING TOT MINIMALE TUSSENKOMST IN DE VERPLAATSINGSKOSTEN VAN WERKNEMERS

1. VOOR DE WERKNEMERS DIE DE TREIN NEMEN

De werkgever is verplicht om financieel tussen te komen in de kosten van verplaatsingen met de trein en dat ongeacht het aantal kilometer dat daarbij wordt afgelegd. Het gemiddelde van de patronale bijdrage bedraagt circa 75 % van de prijs van het treinticket⁸. De exacte bedragen werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, maar u vindt ze ook gemakkelijk terug op de [website van de NMBS](#) (werkgeversgedeelte).

⁸ Zie de tabel van de patronale tussenkomsten van art. 3 van CAO 19 octies van 20/02/2009. (Het staat de sectoren vrij om van deze CAO af te wijken, voor zover de sectorale CAO voordelen voorziet, die minstens gelijkwaardig zijn aan die van CAO 19 octies).

Het gaat hier om forfaitaire bedragen, waarbij de financiële tussenkomst om de 2 jaar wordt herzien, los van de verhoging van de prijzen voor een treinticket (er is dus geen jaarlijkse indexering).

Voor meer informatie, zie de website van de FOD Werkgelegenheid.

2. VOOR DE WERKNEMERS DIE GEBRUIK MAKEN VAN ANDERE OPENBAAR-VERVOERSMODI

De financiële tussenkomst is verplicht, als de woon-werkafstand van de werknemer gelijk is aan of groter is dan 5 km. In dat geval wordt de minimale tussenkomst berekend volgens de volgende modaliteiten:

- Als de **prijs van het abonnement evenredig is met de afstand (TEC)**, dan is de minimale patronale tussenkomst gelijk aan degene die voorzien is voor de trein, maar beperkt tot 75 % van de reële prijs van het vervoer;
- Als de **prijs van het abonnement vastligt, ongeacht de afstand (MIVB, De Lijn)**, dan is de minimale patronale tussenkomst van 71,8 % van de reële prijs van het vervoer van toepassing, zij het beperkt tot de tussenkomst die voorzien is voor de trein voor het afleggen van een afstand van minder dan of gelijk aan 7 km.

3. VOOR DE WERKNEMERS DIE GEBRUIK MAKEN VAN ANDERE VERVOERSMODI

- **De trein combineren met gebruik van 1 gewestelijk vervoersmiddel:** in dit geval wordt slechts één enkel vervoersdocument afgegeven. De tussenkomst wordt berekend op basis van de patronale bijdrage van de werkgever op de treinkaarten. Alle informatie vind je op de website van de [NMBS](#): treinkaart gecombineerd met De Lijn.
- **Combineren van meerdere gewestelijke vervoersmiddelen (geen gebruik van de trein):** Bereken uw persoonlijke tussenkomst voor elk transportmiddel volgens de voorgaande modaliteiten. Vervolgens telt u de verkregen resultaten met elkaar op.
- **Vervoersabonnementen gecombineerd met De Lijn:** het bedrag van de tussenkomst van de werkgever in het sociaal abonnement van de werknemers moet worden ingevuld zoals aangegeven in de op de website van De Lijn gepubliceerde tabel ("Procentuele tegemoetkoming voor abonnementen").

4. VOOR DE WERKNEMERS DIE ANDERE VERVOERSWIJZEN GEBRUIKEN

De financiële tussenkomst in de andere vervoersmodi (auto, fiets, te voet, ...) **is niet verplicht**. Niettemin blijkt deze praktijk vaak opgenomen in de 'collectieve arbeidsovereenkomsten (cao) en reglementen van diverse sectoren en ondernemingen.

II. FISCALE BEHANDELING VOOR DE WERKGEVER VAN ZIJN FINANCIËLE TUSSENKOMSTEN IN DE WOON-WERKVERPLAATSINGEN VAN DE WERKNEMER

1. ZIJN VRIJGESTELD VAN SOCIALE BIJDAGEN (RSZ):

- elke **tussenkomst in de woon-werkverplaatsingen**, voor zover deze niet meer bedraagt dan de reële kosten;
- de **fietsvergoeding**, zolang deze niet meer bedraagt dan het geïndexeerde bedrag van 0,145 €/km, wat overeenstemt met **0,22 €/km**⁹;

⁹ Inkomsten 2013, aanslagjaar 2014

- de andere **niet-belaste voordelen**: gratis collectief vervoer, fietsen en accessoires (onderhouds- en parkeer/opslagkosten inbegrepen), tenzij de fiets voor privédoeleinden gebruikt mag worden;
- de **kosten** voor de aanleg, de tickets en de huur van **parkeerplaatsen** voor het personeel. Alternatieve vergoedingen: door de werkgever betaalde parkingkosten van de werknemers.

Wat **de bedrijfswagen** betreft, die ter beschikking van de werknemer wordt gesteld voor zijn woon-werkverplaatsingen of voor privé-doeleinden, dient de werkgever de sociale bijdragen te betalen, die 'CO₂-taks' (of 'solidariteitsbijdrage') worden genoemd. Het gaat om een forfaitaire bijdrage die afhangt van het type van brandstof en de CO₂-uitstoot van het voertuig.

Voor enkele wagens zijn de CO₂ emissies niet gekend. Deze emissies werden dan vastgelegd op 182 g/km voor de benzine-wagens en op 165 g/km voor dieselwagens.

Voor de precieze formule van deze 'solidariteitsbijdrage' verwijzen we u graag naar de website van de Sociale zekerheid.

Om vrijgesteld te worden van deze belasting, is het aan de werkgever om te bewijzen dat er geen sprake is van enig privégebruik.

De werkgever blijft de CO₂-belasting echter wel verschuldigd, als de werknemer een deel van de kosten die verband houden met de wagen, terugbetaalt (in dat geval is de financiële tussenkomst van de werknemer van geen tel).

Voor elk ander voordeel dat een werkgever zijn werknemers toekent op het vlak van woon-werkverplaatsingen (bv. vergoeding voor verplaatsingen met een taxi, een Villo-fiets of een Cambio-wagen of terugbetaling van huurkosten), is eerstgenoemde ten slotte tevens sociale bijdragen verschuldigd.

2. ZIJN VOOR DE WERKGEVER FISCAAL AFTREKBAAR:

- elke tussenkomst in woon-werkverplaatsingen (behalve voor bedrijfswagens – zie verder);
- de kosten van door de werkgever georganiseerd collectief vervoer zijn voor 120 % aftrekbaar (aankoop van het voertuig, onderhoud, verzekeringen, brandstof, onderaanneming, enz., met uitzondering van de directe personeelskosten voor de chauffeur);
- de kosten voor de aankoop van fietsen (met of zonder accessoires), een Villo-abonnement en de inrichting van fietsinfrastructuur (stallingen, sanitaire voorzieningen, ...) zijn voor 120 % aftrekbaar;
- de parkingkosten voor personeel en bezoekers zijn aftrekbaar.

Wat de bedrijfswagens betreft, zijn de autokosten maar gedeeltelijk aftrekbaar, al naargelang de CO₂-uitstoot van het voertuig.

CO ₂ -uitstoot (g/km)		% dat ingebracht kan worden
Diesel	Benzine	
Max. 60	Max. 60	100
> 60 tot 105	>60 tot 105	90
> 105 tot 115	>105 tot 125	80
> 115 tot 145	>125 tot 155	75
> 145 tot 170	>155 tot 180	70
> 170 tot 195	> 180 tot 205	60
>195 tot onbekend	>205 tot onbekend	50

Voor elektrische voertuigen bedraagt het aftrekbaar percentage 120 %.

4. FISCALE ASPECTEN VAN DIENSTVERPLAATSINGEN

I. VOOR DE WERKNEMER

De kosten voor dienstverplaatsingen worden beschouwd als kosten die te wijten zijn aan het werk. Hun terugbetaling, door de werkgever, mag bijgevolg niet worden beschouwd als een bezoldiging, maar dient als **een vergoeding** gezien te worden, wat voor de werknemer tot gevolg heeft dat hij op dit bedrag niet belast wordt (voor zover het terugbetaalde bedrag gelijkwaardig is aan de daadwerkelijk gemaakte kosten).

- De werkgever betaalt werknemers de prijs van tickets of abonnementen voor het openbaar vervoer of de huur van fietsen, bedrijfsfietsen, dienstvoertuigen, enz. terug of stelt hen deze zelf ter beschikking.
- Wanneer de werknemer zijn privévoertuig gebruikt, kan de terugbetaling forfaitair zijn. Jaarlijks wordt er een geïndexeerd kilometerbedrag vastgelegd in een omzendbrief die uitgaat van het Ministerie van Ambtenarenzaken (toepasselijk forfait voor een maximum van 24.000 km/jaar, behalve als er een bijkomend bewijs kan worden geleverd).
- Ook de dienstverplaatsingen met de fiets kunnen worden terugbetaald en dat op forfaitaire basis of in de vorm van een vergoeding die gelijk is aan de vergoeding voor woon-werkverplaatsingen (0,22 €/km), zij het alleen als de werknemer zijn eigen fiets gebruikt. Bij het gebruik van een bedrijfsfiets kan de premie niet worden toegekend.
- Bij carpoolverplaatsingen kunnen de omwegen die de chauffeurs maken om extra passagiers op te pikken, vergoed worden als dienstverplaatsingen. Voor meer informatie, zie [HIER](#).

II. VOOR DE WERKGEVER

De terugbetaling van de dienstverplaatsingskosten zijn aftrekbaar en er hoeven geen sociale bijdragen op betaald te worden:

- **Autokosten:** hun aftrekbaarheid is beperkt tot 75 %.
De autokosten die door een derde worden gefactureerd, zijn voor 100 % aftrekbaar (met inbegrip van de btw, op voorwaarde dat het gaat om een geheel van prestaties dat ook andere diensten omvat);
- **Voor taxi's en huurwagens geldt een gelijkaardige regeling:** aftrekbaar tot 75 % (voor huurwagens is de btw aftrekbaar voor 50 %, voor taxi's is dat 100 %);
- **Kosten naar aanleiding van het gebruik van duurzame vervoersmodi (fiets, openbaar vervoer, enz.):** 100 % aftrekbaar. (Opgelet: als de bedrijfsfiets ook voor privédoeleinden gebruikt mag worden, zijn er sociale bijdragen verschuldigd op dit voordeel – voor meer informatie, zie [HIER](#)).

5. MEER INFORMATIE

I. ANDERE INFOFICHES RAADPLEGEN

Hier de lijst met gerelateerde thema's:

- Alternatieven financieel ondersteunen
- Dienstverplaatsingen
- Het stappen aanmoedigen
- Het fietsen aanmoedigen
- Het gebruik van het OV aanmoedigen
- Carpoolen aanmoedigen
- Vlootbeheer

II. WEBSITES

- www.minfin.fgov.be (alles over Belgische fiscaliteit)
- FAQ van de FOD Financiën over het VAA 'bedrijfswagens'
- www.gracq.be en www.provelo.org (alles betreffende de fiets)
- www.carpool.be (alles betreffende het carpoolen)
- Fiscale regeling voor carpooling – inkomsten 2013, aanslagjaar 2014

6. WETTELIJKE REFERENTIES

I. VERPLAATSINGSVERGOEDINGEN

- De wet van 27/07/1962 (B.S. 31 juli 1962) die elke werkgever verplicht om aan bepaalde werknemers (arbeiders en bedienden) een deel van de prijs van het door de NMBS afgeleverd sociaal abonnement te betalen;
- De collectieve arbeidsovereenkomst nr. 19 ter van 5 maart 1991 (KB van 04/06/1991), gewijzigd door de CAO nr. 19 sexies van 30/03/2001 (B.S. van 29 juni 2001);
- De sectorale CAO's voor zover ze een voordeel toekennen, dat minstens gelijkwaardig is aan het voordeel dat door de Nationale Arbeidsraad werd vastgelegd;
- Art. 38, eerste alinea, 14° (WIB 92) over de verplaatsingen met de fiets tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling, ingevoegd door de Wet van 8 augustus 1997 (B.S. van 5 november 1997);
- Hoofdst. 8, art. 25 tot 29 van de Economische Herstelwet van 27 maart 2009 (B.S. van 7 april 2009) dat de onbelaste fietsvergoeding op 0,20 EUR/km brengt, de bedrijfsfiets onbelast maakt en de aftrekbaarheid ten belope van 120 % invoert voor de kosten van de werkgever voor het promoten van de fiets;
- Koninklijk Besluit van 20 april 1999 in verband met de toekenning van een fietsvergoeding aan de personeelsleden van bepaalde federale openbare diensten (B.S. van 29 april 1999), van toepassing sinds 1 mei 1999, gewijzigd door het K.B. van 3 september 2000 (B.S. van 07/09/00), van toepassing sinds 1 september 2000 voor de werknemers van de openbare sector;
- Koninklijk Besluit van 3 september 2000 dat de tussenkomst van de overheid en bepaalde openbare instellingen in de vervoerskosten van de federale personeelsleden regelt (B.S. van 7 sept. 2000), van toepassing sinds 1 september 2000 voor de werknemers van de openbare sector.

II. FISCALE BEHANDELING VAN VERPLAATSINGSVERGOEDINGEN

- Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB) art. 30-33bis (bezoldigingen) en art. 38 (vrijstelling);
- Wet van 10 augustus 2001 houdende hervorming van de personenbelasting (B.S. van 20 september 2001), van toepassing vanaf het boekjaar 2002 (inkomsten 2001);

- Bevestiging van 20 november 2002 van Minister Didier Reynders betreffende de ongewijzigde toepassing van de fietsvergoeding naar aanleiding van de wet van 10 augustus 2001;
- Circulaire nr. Ci.RH.241/550.265 (AFER 20/2002) van 18/07/2002 betreffende de vergoeding voor woon-werkverplaatsingen en de vrijstellingen;
- Artikel 184 van de programmawet van 22 december 2008 (B.S. van 29 december 2008) tot wijziging van artikel 38, § 1, 9°, c, van het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992, zoals gewijzigd door de wet van 10 augustus 2001 (vrijstelling voor andere vervoersmiddelen wordt 350 €).

III. AFTREK VAN BEROEPSKOSTEN

- Artikel 66 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB) 1992 over de aftrekbaarheid van beroepskosten;
- Wet van 10 augustus 2001 houdende hervorming van de personenbelasting (B.S. van 20 september 2001), van toepassing vanaf het boekjaar 2002 (inkomsten 2001) die een artikel 66bis aan het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB 1992) toevoegt betreffende de beroepskosten met betrekking tot de verplaatsingen tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling die anders dan met een in artikel 66, § 5 vermeld voertuig worden gedaan;
- Koninklijk besluit van 12 mei 2004, art. 1B (B.S. van 27 mei 2004) dat de kilometerbeperving vanaf boekjaar 2007 optrekt tot 100 km (enkel) voor diegene die het bewijs levert betreffende de beroepskosten met betrekking tot de verplaatsingen tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling die anders dan met een in artikel 66, § 5 vermeld voertuig worden gedaan;
- Circulaire nr. Ci.RH.241/555.223 (AFER 19/2004) van 08/04/2004 betreffende de aftrek van de beroepskosten voor het woon-werktraject.

IV. BEROEPSMATIGE VERPLAATSINGEN

- Artikel 13, vierde alinea van het Koninklijk Besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten voor ambtenaren (B.S. van 2 februari 1965);
- Circulaire nr. Ci.RH.241/535.316 van 11/09/2000 betreffende de toepassing voor andere werknemers.

V. BEDRIJFSWAGEN EN ANDERE VOORDELEN VAN ALLE AARD

- Artikel 31, tweede alinea, 2° en art. 32, tweede alinea, 2° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB 1992) betreffende de voordelen van alle aard als belastbare bezoldiging van werknemers en bedrijfsleiders;
- Artikel 18, § 3, punt 9, van het KB van 27/08/93 tot uitvoering van het WIB 92 (KB/WIB 92) dat de waarde van het privévoordeel van een bedrijfswagen bepaalt;
- Circulaire nr. Ci.RH.241/561.364 (AFER 8/2004) van 05/02/2004 over de forfaitaire raming van de voordelen van alle aard voor bedrijfswagen.

VI. CO2-TAKS

- Programmawet van 27 december 2004, artikel 1 (B.S. van 31 december 2004) die een artikel 38 § 2 toevoegt aan de wet betreffende de sociale zekerheid van werknemers van 29 juni 1981 (waarbij een CO₂-solidariteitsbijdrage voor bedrijfswagens wordt voorzien);
- Programmawet van 20 juli 2006 (B.S. van 28 juli 2006) die bepaalde bedrijfsvoertuigen van de CO₂-solidariteitsbijdrage vrijstelt door voertuigen aan te wijzen voor het "collectief vervoer van werknemers";
- Programmawet van 27 april 2007 (B.S. van 8 mei 2007) die een geleidelijke verlaging van de aftrekbaarheid van de kosten van bedrijfswagens voorziet in functie van hun CO₂-uitstoot;
- Artikel 45 § 2 van het Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde betreffende de aftrekbaarheid van de btw.

VII. ANDERE

- Koninklijk besluit van 31 oktober 2008 tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs (B.S. van 10 november), dat het carpoolen met bedrijfswagen uitdrukkelijk mogelijk maakt.

